

SLOVENSKI NAROD

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: LJUBLJANA, PUCCINIEVA ULICA 6 — TELEFON: 23-22, 23-23, 23-24, 23-25 in 23-26 — *Redna vsak dan opoldne* — Mesna a naročnina 12.— R.
IZKljučNO ZASTOPSTVO na oglaševanje in izdajanje: UNIONE PUBBLICITA ITALIANA S. A. MILANO
Redni pri polno četurnem novem: Ljubljana št. 10-321
CONCESSIONARIA ESCLUSIVA per la pubblicità di provenienza italiana ed estera: UNIONE PUBBLICITA ITALIANA S. A., MILANO.

Accanita battaglia nel fronte siculo

L'efficace partecipazione dell'aviazione dell'Asse 5 velivoli abbattuti

Comando supremo. — Bollettino di guerra No 1166:

La battaglia che da quattro giorni infuria violenta sul fronte della Sicilia, ha assunto carattere di particolare accanimento nel settore centrale tra Regalbuto e Centuripe, dove la strenua resistenza delle truppe dell'Asse ha impedito ai poderosi

reiterati tentativi di sfondamento dell'avversario di avere successo. L'aviazione dell'Asse partecipa ai combattimenti battendo obiettivi terrestri e navali. Nello Jonio orientale tre «Liberator» venivano distrutti dalla caccia germanica; due bimotori da nostri dragamine. Generale Ambrosio

Srdite borbe na sicilskem bojišču

Uspešno sodelovanje letalstva Osi — 5 letal sestreljenih

Vrhovno poveljništvo. Vojno poročilo št. 1166:

Bitka, ki že štiri dni silovito besni na bojišču Sicilije, je postala posebno ostra v srednjem odseku med Regalbuto in Centuripe, kjer je trdovratni odpor onih čet preprečil uspeh mogočnim ponovnim

sovražnikovim poizkusom prodora. Letalstvo Osi sodeluje pri bojih in napada cilje na kopnem in na morju. Na vzhodnem Jonskem morju so nemški lovci uničili 3 letala tipa «Liberator», naši minonosci pa 2 dvomotorni letali. General Ambrosio.

Poslanica generala Ambrosia Oboroženim silam

Rim, 4. avg. s. »Le Forze Armate« objavljajo:

Eksc. General Ambrosio je ob priliki imenovanja za šefa glavnega stana Kralja in Cesarja, izdal naslednjo poslanico na Oborožene sile:

Poklican od Nj. Vel. Kralja na položaj šefa glavnega stana obračam svojo misel vsem Oboroženim silam, ki bodo ponosne na to, da so zopet pridobile staro in ustavno neodvisnost, v skladu s prisego, kakor vedno, korakale z zvestobo in častjo proti ciljem, ki jih bo Nj. Vel. Kralj pokazal.

Preuranjeni računi

Stvarnost nemško-italijanskega zavezništva in trojnega pakta je neomajna

Rim, 4. avg. s. V uvodniku naglašajo »La Tribuna«, da mora sovražnik pelagomata zaradi razvoja dogodkov razčistiti svoje ideje in pregledati v preveliki naglici narejene račune. Italijansko-nemško vojaško zavezništvo je danes bolj kot kdaj temeljno dejstvo položaja, kakor kažejo ostre borbe, ki se razvijajo zdaleč na Siciliji. Naravno je, da je še vedno v veljavi na političnem in vojaškem področju trojni pakt. Politična slika se torej ni nikakor spremenila, glede vojske, ki gre od arktičnih področij do Sredozemlja in Pacifika, se pa položaj smatra za organizirano celoto. Nasprotnik bo lahko govoril o zmagi šele tedaj, ko bo uničil sile, ki so se zvezale proti njemu v Evropi in Aziji, in ne prej. To je stvarnost, ki jo mora sovražnik upoštevati in jo obvladovati na številnih bojiščih. Italijansko-nemško zavezništvo je zmagovito slo skoz kričeno fazo, ki je to zavezništvo odobrila. V Londonu in Washingtonu so pa mislili, da se bo z zlomom fašističnega režima avtomatično zlomil tudi pakt med Rimom in Berlinom. Večje zmote ni bilo mogoče storiti, Italija in Nemčija se danes borita za svoj obtoji, za celotnost svojega narodnega ozemlja, za svobodo svojih narodov, da ne bodo preplavljeni in zasluženi od

boljševizma, borita se proti hegemonističnim načrtom anglo-ameriške plutokracije. Države, ki se borijo ob strani Italije in Nemčije, se nahajajo v prav takih okoliščinah. Solidarnost ne nastaja torej na ambicioznih načrtih po obvladovanju in ekspanziji, kakor v primeru Anglije, Amerike in Rusije, temveč iz dolocene dolžnosti, da je treba braniti evropsko hišo pred tremi nesmiljenimi sovražniki, ki bi se radi v imenu svobode vrinili med nas na ruševinah naše omike.

Evropska reakcija se zaradi tega dviga sama od sebe in se uveljavlja na bojiščih kot sveta pravica narodov, ki nočejo, da bi jih drugi v imenu odvratnega merkantilizma ali kake politične doktrine obvladali, doktrine, ki napravljajo iz človeka proizvajalni stroj ter odpravi posamezne značilnosti človeške osebnosti. Vsak Italijan, ki se spoštuje mora videti, kakšno so nujnosti Italije, in prevzeti lastno odgovornost. Veleposlanik Amerike je nesramno izjavil, da se zavezništvo vsiljuje samo ta politika, da povzroči državljansko vojno v Italiji. Edini odgovor naroda, ki ima toliko slavnih p.a.t.h. je lahko samo ojačenje borbe proti vdorniku.

Velika obrambna zmaga čet Osi

Tri ameriške divizije hudo poražene

Berlin, 4. avg. s. O borbah na Siciliji, ki jih omenja današnje vojno poročilo, piše mednarodna obveščevalna agencija: Večkrat so italijansko-nemške čete, postrojene v srednjem odseku siciljske fronte, dosegle popolno obrambno zmago. Krvavo so odbile številne napade anglo-ameriških kontingentov, katere so podpirale množice tankov in ki so bili izvedeni z močnimi pehotnimi skupinami. Tem so stano pomagale velike skupine letal, ki so si sledile v neprestanih valovih. Z učinkovitimi protinapadi so bili uničeni znanstveni kontingenti sovražnika in velika količina vojnih potrebščin. S to obrambno zmago so bile poltolenče najmanj 3 ameriške divizije.

Berlin, 4. avg. s. V srednjem odseku siciljske fronte, piše nadalje nemška poluradna agencija, so ameriške divizije skušale prebiti nemške postojanke, toda navzile so znatni stevilni premoči nasprotnika so se napadi zaključili s hudim porazom za sovražnika. Tako se je tudi večer izjavilo imenom ameriških čet, da bi prebile italijansko-nemško fronto in pomagale angloameriškim edincem, ki so se ustavile na katanzelski ravnini, čeprav je sovražnik žrtvoval mnogo ljudi in orožja. Glede sedanjih borb na srednjem odseku siciljske fronte piše mednarodna obveščevalna agencija, ima obrambni uspeh italijansko-nemških čet poseben pomen, če upoštevamo, da je general Patton zbral vse razpoložljive sile

z namenom, da zadá odločilni udarec. Njegov namen je bil očitno opustiti operacije krajevnega značaja in manevrirati z uporabo velikih množic ljudi in najbolj ogorčnih sredstev tako, da doseže zaželeni prodor v italijansko-nemške obrambne postojanke. To kaže tudi dejstvo, da je general Patton osredotočil napad proti odseku Nicosije in Regalbuto in da se je pred napadom močno udeleževalo topništvo. Vendar so italijanske in nemške čete zaplete sovražnika navseh točkah gorskega terena in srđite borbe, ki so se končale ob mraku v prid branilcev.

Po dosežanih poročilih je sovražnik izgubil v teh borbah 33 tankov. Tri popolnoma opremljene sovražne divizije so bile razpršene in mnogo njih opreme s težkim orožjem je padlo v roke branilcev. Uspeh italijansko-nemških čet je posebno pomemben, če se končno upošteva, da je del čet 8. armade, kateri poveljuje Montgomery, ojačil kontingente pod poveljstvom generala Pattona.

Boj za vsak centimeter
Lizbona, 4. avg. s. Angleški vojni dopisnik Robert Bennett izjavlja, da je sedanja borba na Siciliji dosegla resnično nezaljšano divjost, da se čete Osi, kakor še nikoli srđito borijo in se ne umaknejo niti za centimeter, kjer je to mogoče.

Izjalovljeni računi Churchilla in Roosevelta

Imzjemski tisk o neomajni odločnosti italijanskega naroda

Pariz, 4. avg. s. V članku o položaju Italije, piše list »Aujourd'hui«, da so se računi Churchilla in Roosevelta, ki sta računala s takojšnjim zlomom Italije, izjalovili. Niti grožnje niti razkrajajoče delovanje anglosake propagande niti podvojitve vojaškega napora na Siciliji ter italijanskega naroda spričo pritiska in grozole italijanskega naroda. Churchill, ki je mislil, da bo naletel na razdvojen italijanski narod, je bil razočaran. Italija tvori danes blok za obrambo svoje časti in svoje bodočnosti.

Tokio, 4. avg. s. Zunanji minister Sigemicu se je razgovarjal z veleposlanikom Italije o položaju v Evropi. Minister je imel razgovor tudi z nemškimi veleposlanikom Stahmerjem.

Slovaški tisk občuduje hraber odpor na Siciliji

Bratislava, 4. avg. s. Slovaški tisk se naprej posveča obilo prostora na prvih straneh italijanskim vestem, podčrtajoč zlasti hraber odpor čet Osi na Siciliji in odločno zadržanje vlade ter italijanskega naroda spričo pritiska in grozole sovražnika. Listi kažejo razumevanje za položaj, v katerem je zdaj Italija ter odobravajo njen sklep, da hoče obdržati za vsako ceno duhovno edinstvo pod pokroviteljstvom svoje kraljevske monarhije in pod vodstvom maršala Badolgia.

Madridski tisk o položaju

Madrid, 4. avg. s. Madridski tisk se še naprej bavi z zanimanjem z italijanskim položajem in piše, da je bilo upanje zaveznikov, da se bodo okoristili s spreminjanjem režima v Italiji, razočarano. Podčrtava se odločno zadržanje italijanskega tiska, ki opozarja narod na najvišje vojne dolžnosti.

Kitajski tisk

o izpremembah v Italiji

Sanghaj, 4. avg. s. Tukajšnji listi posvečajo še nadalje mnogo prostora italijanskim dogodkom prejšnjega tedna. Komentarji, med katerimi je zlasti značilen uvodnik lista »Shanghaj Times«, poudarjajo postopno in disciplinirano reorganizacijo vsega narodnega delovanja in imenovanje sposobnih osebnosti na odgovorna mesta. Navajajo tudi, da se vojna nadaljuje z nezmanjšano živahnostjo in da je ves narod, ki se zdaj zaveda svojih nalog, združen in strjen okrog vladarja in svojih voditeljev. Posebno pozornost posvečajo izjavam zunanjega ministra Gvariglie, ki jih označujejo za nepristranske in stvarne.

Plašajte zacetate norečino!

Udanostna poslanica narodnega združenja pešakov Nj. Vel. Kralju in Cesarju

Rim, 4. avg. s. Predsednik narodnega združenja pešakov je poslal Nj. Vel. Kralju in Cesarju naslednjo brzojavko:

Narodno združenje pešakov, ustanovljeno v oddaljenem juliju 1920 na prostovoljno poburo povratnikov iz evropske vojne, ki se danes tvori njeno jedro in ki je imelo od tedaj čast, da je bilo pod visokim pokroviteljstvom Vašega Veličanstva, je bilo vedno vodeno in podžigano z Vašim vzvišenim imenom pri opravljanju svojega poslanstva, vzgojnega povečevanja izročil in slave italijanske pehote v miru in vojni. Zdati, ko domovina doživlja najresnejšo uro v svoji zgodovini in ko ves narod pod varnim vodstvom maršala Badolgia vidi v Vas najvišjega čuvarja njene usode, dovolite mi, Veličanstvo, da Vam zagotovim nespremenjeno zvestobo pešaka tega združenja in da so vsjaki državljani na svojem mestu dolžni za nedežljiv blagor Kralja in Domovine. — Gino Dallaro.

Seja vlade

Rim, 4. avg. R. S. Jutri 5. t. m. se bo sestala vlada k seji, na kateri bodo sprejeti pomembni sklepi.

Šefa glavnega stana mornarice in letalstva

Rim, 4. avg. s. Minister za mornarico admiral Raffaele de Courten in minister za letalstvo general Renato Sandalli sta prevzela tudi položaj šefa glavnega stana Kr. mornarice in šefa glavnega stana Kr. letalstva.

Novi šef kabineta ministra čuvarja pečata

Rim, 4. avg. s. Eksc. Gaetano Azzariti, minister čuvar pečata, je imenovan za šefa svojega kabineta dr. Giuseppeja Nampisa, predsednika apelacijskega sodišča, za svojega osebnega tajnika pa dr. Gabriela Pascatora, sodnika.

Izredni komisar ustanove za ljudske hiše

Rim, 4. avg. s. S Kr. dekretom, ki se bo objavil, je bil zaradi ostavke dr. inž. Aurelija Aurelija kot predsednika avtonomnega zavoda za ljudske hiše v rimski pokrajini razpuščen upravni svet te ustanove in imenovan izredni komisar gr. uff. dr. Dario Mintavalle.

Posstritev kazenskih določb

Bukarešta, 4. avg. s. Z novim dekretom se določa, da bodo tatvine, roparska dejanja, tihotapstvo, ponarejanje živil, pišaj in zdravil, zlorabljanje vojaških uniform in številni drugi zločini odsej za vse trajanje vojne kaznovani s smrtjo, pa naj se izvršijo ob kateri koli uri. Doslej so bili takli zločini kaznovani s smrtno kaznijo samo, če so bili storjeni med zatemitivijo.

Velikodušen dar

Rim, 4. avg. s. Nekaj lombardski industrijec, ki ni želel biti imenovan, je dal šefu vlade na razpolago 500.000 lir. Šef vlade je vsoto določil za prizadete ob sovražnih napadih v Neaplju.

Vojna na Daljnem vzhodu

Velik japonski plen na Kitajskem

Hankov, 4. avg. s. Med očiščevalnimi operacijami v severno zapadnem odseku Hajnana je sovražnik izgubil v juliju 1244 moč; 531 jih je bilo ubitih, 713 pa ujetih. Japonske sile so nadalje zajele 34 čolnov, 343 pušk, 84 pištol, 3812 zabojev za municijo in 145 ročnih granat.

Borbe na otoku Kiski

Tokio, 4. avg. s. Glede sedanjih borb na otoku Kiski se doznava, da ameriško letalstvo neprestano napada japonske postojanke. Nedavno je bilo v enem dnevu sestreljenih 22 letal. Borbeni duh japonske garnizije je odličen.

Zavrneni ameriški napadi

Tokio, 4. avg. s. Z nekega operacijskega oporišča v Južnem Pacifiku se doznava, da ameriško letalstvo od 16. julija neprestano napada oporišče Buin na otoku Bougainvillu. Japonska obramba je od tega dne do 31. julija sestrelila 100 sovražnih letal. Tudi 1. avgusta je sovražnik skušal napasti japonske postojanke, toda je moral po izgubi 4 letal opustiti akcijo.

101 ameriški letalec našel smrt nad Ploestijem

Bukarešta, 5. avg. s. Med letalskim napadom, ki je bil izveden v nedeljo na petrolejsko področje, je padel 101 ameriški letalec. Večino sovražnih letalcev so našli bolj ali manj zgozlenih in zaradi tega jih ni bilo mogoče identificirati.

Turški državniki na oddihu v Carigradu

Carigrad, 5. avg. s. Semkaj je prispel na svoj redni poletni dopust turški zunanji minister Memmedzoghlu. V bližini mesta prevaja kakor običajno v poletni sezoni svoj dopust tudi predsednik republike in ves pri turški vladi akreditiran diplomatski ata.

Srdite borbe na vseh odsekih

Berlin, 4. avg. s. V dopolnilo današnjega vojnega poročila objavljajo DNB:

Bitka ob Miusu nudi značilen dokaz taktične superiornosti Nemcev nad sovjetskimi sistemom, ki obstoja v tem, da se mečejo v boj grifantske množice vojakov navzile neprestan in neuspešno. Včeraj se je sovrážno udeleževanje znatno povečalo v različnih odsekih vzhodne fronte. Tako v odseku kubanskega mostišča, kakor južno-vzhodno od Izjuma in na področju Bjelgoroda so Sovjeti znova izvedli diverzijske napade, toda bili so z občutnimi izgubami gladko odbiti. V odseku južno od Ladoškega jezera so Sovjeti po hudih izgubah prejšnjih dni omejili svoje operacije na napade krajevnega značaja, ki so pa bili ustavljeni pred prvimi nemškimi črtami.

Potopljena sovjetska petrolejska ladja

Berlin, 4. avg. s. Mednarodna obveščevalna agencija javlja podrobnosti o potopitvi sovjetske petrolejske ladje, katero je pred nekaj dnevi neka nemška podmornica potopila na Črnem morju. Ker leži sovražna edinca, katero sta zadela dva

torpeda, ko je plula v zalivu Suhuna, v globini komaj 7 metrov, je bilo mogoče ugotoviti, da ima prednji del razklan. Ugotovljeno je bilo tudi, da je bilo morskno področje, kjer se je potopila, pokrito v širini 2 milj z gosto plastjo maščobe, kar dopušča trditve, da je sovjetska petrolejska ladja plula s polnim tovorom goriva.

Angleški lovci napadajo ribiške čolne

Berlin, 4. avg. s. Včeraj so se angleški lovci večkrat nizko spustili, da bi napadli z letalskim orožjem in bombami številne čolne najmanjše tonaje nemške, francoske in nizozemske narodnosti, ki so pluli pred obalami zapadnega zasedenega ozemlja. Samo v enem primeru so bile cilj napadov nemške edince, vendar ni bilo na majhnih čolnih, ki nadzirajo v pristaniščih, nobene škode. Večkrat pa so bili napadeni in zadeti nizozemski in francoski ribiški čolni, od katerih je jih je mnogo vrnilo v pristanišče s poškodbami, mrtvimi in ranjenimi na krovu.

Novo orožje nemške vojske

Šestcevnni top izrednega učinka, ki odtehta 6 težkih poljskih topov

Berlin, 4. avg. s. Iz pooblaščenega vira se doznava, nekatere zanimive podrobnosti o novem orožju, s katerim so bili opremljeni nemški polki. Ker je novo orožje, katerega imenujejo v nemškem vojaškem žargonu enostavno »metalec«, narejeno iz skrajno lahkega materiala, zadošča za prevoz vozilo s tremi tonami, na katerem imajo svoja mesta tudi vojniki in del municije. Metalec sestoji iz šestih cevi, ki so nameščene okrog osrednjega tečaja ali pa v dveh plasteh na lahki lafeti. Cevi iz jekla služijo samo za to, da dobi projektil hoteno smer. Vseh ostalih kompliciranih naprav, ki jih imajo običajno topovi, ni na novem orožju. Glede na kaliber so metaleci lahko težki od 3 in pol do 8 stotov. Vsak metalec ima silo šestih težkih poljskih topov, ki tehtajo po 60 stotov. S pomočjo električnega vžigalnika se sproži šest granat v nekaj sekundah, zaradi česar je to orožje posebno primerno napadalno

in obrambno sredstvo, če okoliščine ne dopuščajo nobenega odlaganja akcije. Tudi Sovjeti imajo podobno orožje, toda Nemci so ga gradili tako, da se projektil vrti okrog svoje osi, tako da šest granat pade na določen objekt v najkrajšem času druga za drugo. Novo orožje izstrelji lahko tri različne tipe granat, in sicer rusilne granate, ki se sprožijo proti človeškim objektom. Zgodilo se je, da so te granate ubile cele skupine ljudi, ki niso bili na zunaj ranjeni, a so od zračnega pritiska dobili tako hude poškodbe. Bilo je tudi mnogo primerov, da so te granate raztrgale kazemato in da so bili njeni branilci vsi ubiti. Druga vrsta granat, ki se uporablja v novem orožju, je plamenska granata, ki vpliva zlasti na moralno nasprotnika. Tretje pa so meglene granate, ki napravijo pred sovražnikom gosto megleno zaveso ter mu onemogočijo streljanje in kretanje, kakor bi bilo v tistem položaju potrebno.

Huda kršitev turške nevtralnosti

Berlin, 4. avg. s. Glede napada angleško-ameriških bombnikov na Rumunijo naglašajo mednarodna obveščevalna agencija, da so sovražna letala pri doletu in na povratku preletela turško ozemlje. Po napadu je moralo kar osem sovražnih letal zasilno pristati v Turčiji, ker so jim očitno pošle zaloge goriva. V nemških političnih krogih, piše agencija, smatrajo to dejanje za hudo kršenje turške nevtralnosti, tembej, ker okoliščine jasno kažejo, da ne gre za zmotno, temveč za dobro premišljen primer. Angleško-ameriški bombniki so odleteli z letališča v Siriji in so rajši kršili

turško nevtralnost, kakor da bi ubrali pot čez vzhodno Sredozemlje, ki bi bila dvojno tako dolga, in preleteli grško in bolgarsko ozemlje. V tukajšnjih političnih krogih se ne izključuje domneva, da bi sovražnik naravnost ne mogel izvršiti podvzvetja, če bi priletel po pravilni poti, kajti angleško-ameriška letala bi morala naložiti toliko goriva, da bi ne bilo prostora za tovor eksplozivnih snovi. V Berlinu pričakujejo z zanimanjem, zaključuje mednarodna obveščevalna agencija, kakšno bo zadržanje turške vlade spričo te očitne kršitve njene suverenosti.

O vodi in mestnem vodovodu

Zanimivi podatki o porabi vode v Ljubljani v lanskem in predlanskem letu

Ljubljana, 5. avgusta.

Po vsej pravici so nam pasji dnevi prinesli dvesto vročine, da vsakdo misli, kako bi se ohladil. Hitino v kopalnice pod mlo nebo, doma pa se večja poraba vode najbolj pozna pri mesečnih računih mestnega vodovoda. Zato je o vročini največ zanimanja za vodovod in pa tudi največ zanimanja za porabo vode.

Poglejmo torej, kako je bilo z mestnim vodovodom in porabo vode lanske leto, ki je bilo nenavadno vroče. Lani je mestni vodovod napajal 8.320.172 kub. m vode, predlansko leto, torej leta 1941, pa samo 6.498.881 kub. m vode. Lani smo torej porabili 1.821.291 kub. m več vode kot predlanskim, ali za 28,03% več.

Toliko, ko je bilo torej vode načrpane, a vemerji so izkazali, da smo porabili 5.388.135 kub. m vode. Razlika znaša 2.952.037 kub. m, ali 36,45%.

Za skropljenje cest smo lani porabili 64.134 kub. m, za izplakovanje kanalov 12.978 kub. m in za izplakovanje cest 720 kub. m, torej skupaj 77.832 kub. m vode. Kontrolirana množina vode znaša 5.445.967 kub. m, ali 65,45%. Razlika med kontrolirano in nekontrolirano množino vode znaša 2.874.205 kub. m, ali 34,55% vode.

Odkod tako velika razlika? Porabili smo nekontrolirano vodo za javne vodnjake za javna stranišča, kjer se nimamo vodomerov, nadalje za skropljenje javnih vrtov in parkov, za gašenje požarov, za izplakovanje slepih cevodovodov, za zalivanje jarkov pri pelaganju novih vodovodnih napeljav, zaradi izgube vode pri počnih cevih itd. Pretežni del izgub pa lahko pripisemo tudi starejšim tipom vodomerov, ki zaradi velike neobčutljivosti ne registrirajo manjših množin vode. Takih vodomerov imamo pa v Ljubljani še nad 2400.

V primeri s predlanskim letom je imela Ljubljana večje število civilnega prebivalstva in tudi vojaštva. Mnogo vode smo porabili za zalivanje vojnih vrtov. Na izlete nismo hodili niti ob nedeljah ter so se mnogi zato kopali in hladili kar doma. Poleg tega je bilo pa lanske leto nenavadno suho, da je večja poraba vode popolnoma naravna posledica razmer. Pripomnjamo, da pri teh številkah ni všteto vojaštvo.

Lani je bilo na ljubljansko vodovodno omrežje priključenih 6266 hiš s 93.502 prebivalci. Po tem vidimo, da je v vsaki hiši stanovalo povprečno blizu 15 oseb. Ker smo porabili nad 8.320.000 kub. m vode, je vsak prebivalec vse leto povprečno porabil približno 98 kub. m vse leto ali skoraj 244 litrov vode na dan. Pripomnjamo, da pri teh številkah ni všteto vojaštvo.

Mestni vodovod črpa vodo v vodarni z dvema centrifugalnima in dvema parnima

agregatoma. Električni tok za pogon centrifugalnih agregatov je veljal vse leto 1.122.707,30 litr. a premog za parne agregate je veljal nad 197.000 litr.

Največ vode je leta 1942 načrpana vodarna 9. junija, namreč skoraj 31.500 kub. m. Povprečno je bilo ta dan za vsakega prebivalca načrpanih nad 336 l, medtem ko je bilo leta 1941 največ vode načrpane 15. julija, ko je bilo torej za vsakega prebivalca samo 268 l vode.

Najmanj vode je bilo lani načrpane v nedeljo 12. aprila, ko je bilo za vsakega prebivalca pripravljeno 194 l vode, prejšnje leto pa 23. marca celo samo 147 l za posameznega prebivalca.

Dolžina mrežnega vodovoda je znašala ob zaključku lanskega leta 182.941,25 m. Samo lani je bilo položenoh 2732 m cevodovodov, slabih in starih cev je bilo pa odstranjenih 967 m. Podaljšanje vodovodnega omrežja je zato lanske leto ljubljansko občino veljalo nekaj nad 285.000 litr. V tem omrežju je bilo lani 946 hidrantov, 859 zapiravcev in 18 javnih vodnjakov, seveda so pa pri hidrantih šteti samo javni hidranti, poleg teh je pa tudi 67 privatnih hidrantov.

Lani je bilo na vodovodno omrežje priključenih 29 novih in 33 starih stavb, 17 vrtov in sploh zemljišč. Celotno število na vodovodno omrežje priključenih hiš je pa kraj lanskega leta, kakor smo že rekli, znašalo 6266. Lani 1. januarja je bilo 6070 vodomerov, kraj leta 1942. smo pa imeli natanko 100 vodomerov več, torej 6170 vodomerov, ki je bilo med njimi 42 kombiniranih.

Za nekaj let je pripravljeno splošno načrt za razširitev in izpopolnitev omrežja mestnega vodovoda. V načrtu so poleg sedanega starega rezervoarja še trije novi, namreč na Golovcu, na šišenskem hribu in pa rezervoar poleg sedanega rezervoarja na Tivoljskem hribu. Dela za ta rezervoar, ki bo držal 2000 kub. m vode, so bila že razpisana in se bodo verjetno v kratkem pričela. Novi rezervoar je velike važnosti za Ljubljano in bližnje okolice, ker bo z njim zagotovljena dobava za vse primere zadostujočih množin vode. Pa tudi v ekonomskem pogledu bo novi rezervoar koristen, ker bo mestna vodarna za črpanje vode lahko izrabila cenejši nočni električni tok.

Poleg sedanjih dveh so v načrtu tudi dve novi glavni napajalni cevi iz Kleč v mesto ali v rezervoarje. Pravkar je pripravljen tudi že podoben načrt za tretjo glavno napajalno cev iz Kleč v Zg. šiško. Stroški zanjo so preračunani na 1.800.000 litr. Kakor bodo finančne prilike omogočale, bo ta glavna cev položena.

Iz poročila o delovanju mestnega vodovoda lanske leto prav tako pa tudi iz razpisa novega rezervoarja ter iz podobnega načrta za novo glavno napajalno cev v Zg. šiško je razvidno, da navzile izrednim razmeram redno napreduje tudi mestni vodovod, posebno pa poudarjamo, da ljubljanski morajo biti zadovoljni, saj so premnoga druga mesta z raznimi ukrepi zmanjšala porabo vode.

Zaplomba imovine dveh upornikov

Visoki komisar za Ljubljansko pokrajino odloča: Zaplomba se vsa premožnja in nepremična imovina brez izjeme, lastnina upornika Doltarja Alojzija pok. Jožeta in Kure Katarine roj. v Crnomlju dne 20. septembra 1921, in bivajočega tam na št. 229. kakor tudi ena četrtina vse premožnje in nepremične imovine brez izjeme, lastnina njegove matere Kure Katarine por. Doltar, roj. dne 17. avgusta 1891 v Svibniku in prebivajoče v Crnomlju ter vsa premožnja in nepremična imovina brez izjeme lastnina upornika Simiča Konrada, živ. Konrada in Kozmur Pavle roj. na Vrhniki dne 1. julija 1914, zasebnega uradnika, kakor tudi ena četrtina vse premožnje in nepremične imovine brez izjeme, lastnina njegovih staršev Simiča Konrada pok. Edvarda in Dobre Marije roj. v Kraju dne 17. februarja 1885, in Kozmur Pavle pok. Ivana in pok. Zagar Marije roj. v Ljubljani dne 10. januarja 1885, prebivajočih na Vrhniki v prid zavoda za upravljanje, likvidacijo in dodeljevanje imovine, zaplenjene upornikom v Ljubljanski pokrajini.

Pozivajo se po čl. 7. in v izogib kazenskih odredb po členu 8 naredbе z dne 6. novembra 1942 št. 201 vsi morebitni imetniki premožnin po katerem koli naslovu, lastnina Doltarja Alojzija in Doltar Katarine roj. Kure ter Simiča Konrada in njegovih staršev in njihovi dolžniki, naj prijavijo v 30 dneh od dne objave te odločbe Zavodu za upravljanje, likvidacijo in dodeljevanje imovine, zaplenjene upornikom v Ljubljanski pokrajini, Napoleonov trg 7/II njih stvari, ki jim imajo dolgov, ki jim jih dolgujejo s prepovedjo vrniti njim ali drugemu stvari ali dolgovan znesek tudi le deloma plačati.

Ta odločba je takoj izvršna in se objavi v Službenem listu za Ljubljansko pokrajino.

Zadnja pot Lee Faturjeve

Ljubljana, 5. avgusta. Pogreba pisateljice Lee Faturjeve se je udeležilo častno število njenih spoštovanih, urednikov in sodnikov raznih lepovislovnih listov. Spomin njenega plodonosnega književnega delovanja in priznanja bogatega, mravljinčje pridnega donosa iz preteklosti našega naroda, so se oddolžili tudi gospodje univerzitetni profesorji dr. Polec, dr. Sajovic in dr. Skrlj, izmed duhovščine pa dr. Kimovec, prelat Voic, urednik Mladice Fr. S. Finžgar in drugi. Književniki so bili častno zastopani z gg. Pavlom Golio, Narte Velikonjo, dr. Lovrenčičem, dr. Pogačnikom, Jalcom in Salijem. Bili so zastopniki vseh listov in revij, pri katerih je Lea Faturjeva sodelovala. Odlično ženstvo naše javnosti se je odzvalo dolžnosti, da spremi nestorko slovenskih književnic na njeni zadnji poti. Opazili smo gospe Lebarjevo, Logarjevo, Krofotovo, Natlačeno, Sadarjevo, izmed prosvetnih delavk pa gospe Minko Govekarjevo, Kristo Hahterjevo, Marijo Kmetovo, Mico Kepovo, Maro Lamutovo, dr. Ljubo Prenerjevo, Stefo Strojnikovo, dr. Silvo Trdinovo in Maro Tavčarjevo.

Na Zahal se je poslovil od pokojne Lee Faturjeve gospod dr. Tine Debeljak in predstavil njen lik in podobo. V zgoščeni, toplih besedah je opisoval njeno bogato delo, ki bo vedno žarelo in gorelo iz roda v rod, saj je ona nabrala neprecenljive zaklade iz davnine, ki bodo vedno ohranili svojo vrednoto. Izročil je navzočnim njene besede, katere je napisala tedne dni pred svojo smrtjo. To je bila njena oporoka, ki so ji jo zaščitale Rojenice in zapечатila smrt. V pobožni tišini so prislunhli njeni pogrebniški vznesenim besedam, ki so izginile pod vodo, čeprav je znal zelo dobro plavati. Preplaval je bil komaj 50 m, ko je izginil tovarišem izpred oči. Tovariši so mislili, da plava pod vodo. Foller se je sicer še nekajkrat prikazal iz vode, toda njegov obraz je bil že modrikast. Tovariši so mu hoteli priskočiti na pomoč, pa je izginil pod vodo. Pozneje ga je skušal rešiti njegov brat dr. Christian Foller, ki je tudi iziboren plavec. Toda tudi njegovo prizadevanje je bilo zaman.

— Mariborska mladina v Konjicah. Skupina mariborskih učiteljskih in učiteljskih je priredila večerj tenen v Konjicah prijeten večer. Na sporedu so bili štajerski plesi in petje. Večer je bil zelo dobro obiskan.

— Gojenke glisne šole na delu v Trbovljah. Da bi prišle trbovlske žene, ki že 20, 30 ali 40 let vestno izpolnjujejo svoje naloge, vsaj enkrat do dopusta, se je prostovoljno prijavilo na delo 15 gojenk glisne visoke šole v Eggenbergu pri Grazu. Nobena se ni delala v rudniku, pa so se vendar odločile za to naporno delo. Na poslovnem sestanku so naglašale, da so rade prišle v Trbovlje, da bi omogočile trbovlskim ženam malo oddiha in razvedrila. Rudniški ravnatelj Köllner se je zavaljal in izrazil upanje, da se bodo rade spominjale Trbovlje.

— Trbovlje so počastile Roseggerjev spomin. Tudi v Trbovljah so proslavili 100-letnico rojstva pesnika Petra Roseggerja in čer na pobudo okrožnega vodstva skupno z nemško mladino. O Roseggerju je govoril okrožni vodja Eberthar, potem je pa nastopil orkester okrožne glasbene šole pod vodstvom ravnatelja Konrada Steckla.

— Nova žrtev Drave. Pri svojih starših v Mariboru se je mudil na dopustu 23-letni Kurt Foller. V ponedeljek popoldne se je šel kopat v Dravo. Na severnem koncu otoka je skočil s tremi tovariši v vodo, da bi plaval do južnega konca. Naenkrat je pa izginil pod vodo, čeprav je znal zelo dobro plavati. Preplaval je bil komaj 50 m, ko je izginil tovarišem izpred oči. Tovariši so mislili, da plava pod vodo. Foller se je sicer še nekajkrat prikazal iz vode, toda njegov obraz je bil že modrikast. Tovariši so mu hoteli priskočiti na pomoč, pa je izginil pod vodo. Pozneje ga je skušal rešiti njegov brat dr. Christian Foller, ki je tudi iziboren plavec. Toda tudi njegovo prizadevanje je bilo zaman.

— Mariborska mladina v Konjicah. Skupina mariborskih učiteljskih in učiteljskih je priredila večerj tenen v Konjicah prijeten večer. Na sporedu so bili štajerski plesi in petje. Večer je bil zelo dobro obiskan.

— Gojenke glisne šole na delu v Trbovljah. Da bi prišle trbovlske žene, ki že 20, 30 ali 40 let vestno izpolnjujejo svoje naloge, vsaj enkrat do dopusta, se je prostovoljno prijavilo na delo 15 gojenk glisne visoke šole v Eggenbergu pri Grazu. Nobena se ni delala v rudniku, pa so se vendar odločile za to naporno delo. Na poslovnem sestanku so naglašale, da so rade prišle v Trbovlje, da bi omogočile trbovlskim ženam malo oddiha in razvedrila. Rudniški ravnatelj Köllner se je zavaljal in izrazil upanje, da se bodo rade spominjale Trbovlje.

— Mariborska mladina v Konjicah. Skupina mariborskih učiteljskih in učiteljskih je priredila večerj tenen v Konjicah prijeten večer. Na sporedu so bili štajerski plesi in petje. Večer je bil zelo dobro obiskan.

— Gojenke glisne šole na delu v Trbovljah. Da bi prišle trbovlske žene, ki že 20, 30 ali 40 let vestno izpolnjujejo svoje naloge, vsaj enkrat do dopusta, se je prostovoljno prijavilo na delo 15 gojenk glisne visoke šole v Eggenbergu pri Grazu. Nobena se ni delala v rudniku, pa so se vendar odločile za to naporno delo. Na poslovnem sestanku so naglašale, da so rade prišle v Trbovlje, da bi omogočile trbovlskim ženam malo oddiha in razvedrila. Rudniški ravnatelj Köllner se je zavaljal in izrazil upanje, da se bodo rade spominjale Trbovlje.

— Mariborska mladina v Konjicah. Skupina mariborskih učiteljskih in učiteljskih je priredila večerj tenen v Konjicah prijeten večer. Na sporedu so bili štajerski plesi in petje. Večer je bil zelo dobro obiskan.

— Gojenke glisne šole na delu v Trbovljah. Da bi prišle trbovlske žene, ki že 20, 30 ali 40 let vestno izpolnjujejo svoje naloge, vsaj enkrat do dopusta, se je prostovoljno prijavilo na delo 15 gojenk glisne visoke šole v Eggenbergu pri Grazu. Nobena se ni delala v rudniku, pa so se vendar odločile za to naporno delo. Na poslovnem sestanku so naglašale, da so rade prišle v Trbovlje, da bi omogočile trbovlskim ženam malo oddiha in razvedrila. Rudniški ravnatelj Köllner se je zavaljal in izrazil upanje, da se bodo rade spominjale Trbovlje.

— Mariborska mladina v Konjicah. Skupina mariborskih učiteljskih in učiteljskih je priredila večerj tenen v Konjicah prijeten večer. Na sporedu so bili štajerski plesi in petje. Večer je bil zelo dobro obiskan.

— Gojenke glisne šole na delu v Trbovljah. Da bi prišle trbovlske žene, ki že 20, 30 ali 40 let vestno izpolnjujejo svoje naloge, vsaj enkrat do dopusta, se je prostovoljno prijavilo na delo 15 gojenk glisne visoke šole v Eggenbergu pri Grazu. Nobena se ni delala v rudniku, pa so se vendar odločile za to naporno delo. Na poslovnem sestanku so naglašale, da so rade prišle v Trbovlje, da bi omogočile trbovlskim ženam malo oddiha in razvedrila. Rudniški ravnatelj Köllner se je zavaljal in izrazil upanje, da se bodo rade spominjale Trbovlje.

Smrtna nesreča trebanjskega dekana

Na ostrem ovinku pod pokrajinsko gospodinjisko želo na Mali Loki pri Catezu je padel s kolesa in se ubil trebanjski župan in dekan g. Ivan Tomazič

Trebnje, 4. avgusta. Davi se je raznesla po Trebnjem in okolici ter po vsej Dolenjski pretresljiva vest o tragični smrti trebanjskega župnika in dekana g. Ivana Tomaziča. Vest o njegovi smrti je šla naglo od ust do ust in farani, žalostne novice kar niso mogli verjeti. Zal pa se je vest izkazala za resnično. O nesreči sami smo zvedeli preko podrobnosti. V tokre se je pokojni dekan odpeljal s kolesom na Zaplaz pri Catezu, kjer si je ogledal božjepotno cerkev, ki je bila zadnjič precej poškodovana. Proti večeru se je vračal preko Male Loke proti domu v Trebnje. Na Mali Loki, kjer je pokrajinska gospodinjiska šola, se je še nekaj časa zadrževal, nakar se je s kolesom odpeljal po znani cesteški cesti, polni klancev in ostrih ovinkov. Očividec pripoveduje, da je srečno prevozil najhujše klance in ovinke. Na zadnjem ovinku pa, kjer se stika cesteška cesta s pokrajinsko cest. Vel. Loka-St. Lovrenc, je v velikem loku padel s kolesa in obležal nezavesten na cesti. Nesrečo je videl posestnik Novak Jože, ki je ponesrečencu takoj prihitel na pomoč

in ga je skušal spraviti k zavesti. Bilo pa je vse zaman. Ponesrečenec je kar v njegovem naročju in poleg razpela stoječega na nevarnem križišču, izdihnil.

Dekan Tomazič je bil markantna splošno znana osebnost, ne samo v fari in dekani, ki jo je upravljal, temveč v vseh panogah javnega življenja in je s svojim delom tako pri reševanju socialnih, gospodarskih, kulturnih in javnih vprašanj mnogo koristil Dolenjcem. Njegovo delo je bilo vedno ustvarjajoče in šele ob njegovi smrti vidimo, da smo Dolenjci izgubili moža, ki je bil ves čas in do zadnjega res mož na svojem mestu. S svojimi deli med nami si je postavil trajen spomenik. Značajnega moža in rodoljuba bomo ohranili v najlepšem spominu. Zalujočim sorodnikom pa izrekamo iskreno sožalje. Pogreb bo v petek 6. avgusta ob 10. uri iz farne cerkve na pokopališče v Trebnjem.

Naj počiva v miru v domači zemlji, ki jo je tako ljubil!

Sportni pregled

Šport v Bolgariji

Bolgarski šport je na pragu velikih sprememb, ki bodo imele nedvomno dalekosežne vplive na vse njegovo delovanje, če bodo izvedene v določenem obsegu. Ministrstvo, ki nadzoruje v Bolgariji športno gibanje, pripravlja zakonski načrt, s katerim bo ves šport prešel v neposredno odvisnost od države. Ta pa se bo obvezala, da mu nudi za razvoj vseh športnih panog potrebna sredstva.

Najprikladnejši šport je sedaj v Bolgariji nogomet. Rezultati, ki so jih dosegla bolgarska moštva v tekmah z moštvi drugih držav, kažejo, da je nogomet v Bolgariji zelo napredoval. Spomladi je bolgarski državni prvak F. C. Leviski dosegel levi zmagi nad dvema močnima romunskima moštvi. Premagal je F. C. Craiova, v prvenstvu vodilno moštvo, 3:2 in Venus, ki je bil lani romunski prvak, 7:3. Nato je bolgarska reprezentanca igrala neodločeno z močno nemško vojaško reprezentanco. Tekma se je končala 1:1. Dva važna remisa sta bila dosežena tudi proti Hrvatom in Slovacom (1:1 in 2:2). Bolgarska reprezentanca se sedaj pripravlja za meddržavno tekmo z romunskim predstavništvom.

Napredujejo tudi druge športne panoge. Vedno bolj priljubljeno je kolesarstvo. Nedavno je bila ustanovljena sabljaska zveza, katere predsedstvo je bilo poverjeno majorju Nikoli Karadžosovu. Ustanovljeni sta bili tudi zvezi za ženski sport in jadrnalno letalstvo.

V stremljenju, da se uvede na bolgarska igrišča lahka atletika, je bilo odrejeno, da morajo vsa nogometna društva gojiti lahkoatletске discipline. Z novo ureditvijo bo vodstvo vseh sportov prevzela vrhovna športna zveza.

Velika je propaganda za gojitev sporta na univerzah. Vsi akademiki bodo morali v začetnih semestrih gojiti kakršno koli športno panogo, ki bo pod nadzorstvom univerze za telesno vzgojo.

Obstoječe športne naprave so vredne okoli 187 milijonov levov. Država pa bo dala na razpolago večje zneske za zgraditev novih igrišč in stadionov po najmodernejših tehničnih načelih. Stadion in igrišča se bodo gradili tudi v manjših mestih, povsod, kjer bo športno gibanje zainteresiralo dovolj velik krog aktivnih sportnikov. V Burgasu so v 6 mesecih zgradili enega najlepših stadionov v Bolgariji. Obsega nogometno igrišče, lahkoatletska tekašnica in betonsko kolesarsko dirkališče.

Arne Andersson »leteči profesor«

Arne Andersson, srednjeproglaš odlične kakovosti in vreden drug svojega slavnega rojaka Gundarja Baegga, je s svojim nedavnim odličnim uspehom znova pritegnil pozornost vseh sportnikov. Pretekel je eno miljo (1609 m) v 4:02,6, oziroma za dve metri sekunde boljše od doseženejšega rekorda Gundarja Baegga na tej progi. Večini drugi se je tako izvojeval zadovoljstvo zmage nad svojim uspešnejšim tekmečem, čeprav ta ni bil poražen, temveč samo njegov rekord prekošen.

Arne Andersson nas zelo spominja na nepozabnega Edwina Widea, ki je bil neposredni nasprotnik velikega Paavoa Nurmijskega. Kakor Wide je tudi Andersson srednjeolski profesor in so ga zato začeli nazivati »leteči profesor«, pri čemer se hoče s pridevkom »leteči« povečati, da teče An.

— Teh dvomov ne morem več prenašati. Končno mi morate odgovoriti jasno, da bom vedel, pri čem sem — je dejal.

— Jutri, — ga je proslila.

— V njenih očeh je bilo toliko nežnosti, da se je čutil malone pomirjenega.

— Ko vam vse povem, se boste prepričali, kako vas ljubim — mu je zašepetala.

— On je neprestano ponavljal: »Jutri, jutri.«

— Naslednjega dne, ko je parnik rezal valove Sredozemskega morja, so mu prinesli poslovnino pismo. Ona je ostala v Egiptu, ne da bi mu bila povedala, vzrok svjče odločitve. Več mesecev ni zvedel o nji ne bene vesti, čeprav je napenjal vse sile, da bi jo zopet našel.

— Lagala je. Noben Mac Pherson, stari polkovnik indijske vojske, ni imel dvorca v Yorkshiru, niti ke drugje v Angliji in tudi nihče ni poznal drežestne žene, ki se je bil Sancerre do ušes zaljublil v njo.

— Pridno je prebral vse angleške liste in nekega jutra je opazil v njih Phyllisino sliko. Pisala se je v resnici Mary Morton. Že šest let je živela pod raznimi imeni, vedno da bi mu bila povedala, vzrok svjče odločitve. Več mesecev ni zvedel o nji ne bene vesti, čeprav je napenjal vse sile, da bi jo zopet našel.

— Lagala je. Noben Mac Pherson, stari polkovnik indijske vojske, ni imel dvorca v Yorkshiru, niti ke drugje v Angliji in tudi nihče ni poznal drežestne žene, ki se je bil Sancerre do ušes zaljublil v njo.

— Pridno je prebral vse angleške liste in nekega jutra je opazil v njih Phyllisino sliko. Pisala se je v resnici Mary Morton. Že šest let je živela pod raznimi imeni, vedno da bi mu bila povedala, vzrok svjče odločitve. Več mesecev ni zvedel o nji ne bene vesti, čeprav je napenjal vse sile, da bi jo zopet našel.

— Lagala je. Noben Mac Pherson, stari polkovnik indijske vojske, ni imel dvorca v Yorkshiru, niti ke drugje v Angliji in tudi nihče ni poznal drežestne žene, ki se je bil Sancerre do ušes zaljublil v njo.

— Pridno je prebral vse angleške liste in nekega jutra je opazil v njih Phyllisino sliko. Pisala se je v resnici Mary Morton. Že šest let je živela pod raznimi imeni, vedno da bi mu bila povedala, vzrok svjče odločitve. Več mesecev ni zvedel o nji ne bene vesti, čeprav je napenjal vse sile, da bi jo zopet našel.

— Lagala je. Noben Mac Pherson, stari polkovnik indijske vojske, ni imel dvorca v Yorkshiru, niti ke drugje v Angliji in tudi nihče ni poznal drežestne žene, ki se je bil Sancerre do ušes zaljublil v njo.

— Pridno je prebral vse angleške liste in nekega jutra je opazil v njih Phyllisino sliko. Pisala se je v resnici Mary Morton. Že šest let je živela pod raznimi imeni, vedno da bi mu bila povedala, vzrok svjče odločitve. Več mesecev ni zvedel o nji ne bene vesti, čeprav je napenjal vse sile, da bi jo zopet našel.

— Lagala je. Noben Mac Pherson, stari polkovnik indijske vojske, ni imel dvorca v Yorkshiru, niti ke drugje v Angliji in tudi nihče ni poznal drežestne žene, ki se je bil Sancerre do ušes zaljublil v njo.

— Pridno je prebral vse angleške liste in nekega jutra je opazil v njih Phyllisino sliko. Pisala se je v resnici Mary Morton. Že šest let je živela pod raznimi imeni, vedno da bi mu bila povedala, vzrok svjče odločitve. Več mesecev ni zvedel o nji ne bene vesti, čeprav je napenjal vse sile, da bi jo zopet našel.

— Lagala je. Noben Mac Pherson, stari polkovnik indijske vojske, ni imel dvorca v Yorkshiru, niti ke drugje v Angliji in tudi nihče ni poznal drežestne žene, ki se je bil Sancerre do ušes zaljublil v njo.

— Pridno je prebral vse angleške liste in nekega jutra je opazil v njih Phyllisino sliko. Pisala se je v resnici Mary Morton. Že šest let je živela pod raznimi imeni, vedno da bi mu bila povedala, vzrok svjče odločitve. Več mesecev ni zvedel o nji ne bene vesti, čeprav je napenjal vse sile, da bi jo zopet našel.

— Lagala je. Noben Mac Pherson, stari polkovnik indijske vojske, ni imel dvorca v Yorkshiru, niti ke drugje v Angliji in tudi nihče ni poznal drežestne žene, ki se je bil Sancerre do ušes zaljublil v njo.

— Pridno je prebral vse angleške liste in nekega jutra je opazil v njih Phyllisino sliko. Pisala se je v resnici Mary Morton. Že šest let je živela pod raznimi imeni, vedno da bi mu bila povedala, vzrok svjče odločitve. Več mesecev ni zvedel o nji ne bene vesti, čeprav je napenjal vse sile, da bi jo zopet našel.

— Lagala je. Noben Mac Pherson, stari polkovnik indijske vojske, ni imel dvorca v Yorkshiru, niti ke drugje v Angliji in tudi nihče ni poznal drežestne žene, ki se je bil Sancerre do ušes zaljublil v njo.

— Pridno je prebral vse angleške liste in nekega jutra je opazil v njih Phyllisino sliko. Pisala se je v resnici Mary Morton. Že šest let je živela pod raznimi imeni, vedno da bi mu bila povedala, vzrok svjče odločitve. Več mesecev ni zvedel o nji ne bene vesti, čeprav je napenjal vse sile, da bi jo zopet našel.

— Lagala je. Noben Mac Pherson, stari polkovnik indijske vojske, ni imel dvorca v Yorkshiru, niti ke drugje v Angliji in tudi nihče ni poznal drežestne žene, ki se je bil Sancerre do ušes zaljublil v njo.

— Pridno je prebral vse angleške liste in nekega jutra je opazil v njih Phyllisino sliko. Pisala se je v resnici Mary Morton. Že šest let je živela pod raznimi imeni, vedno da bi mu bila povedala, vzrok svjče odločitve. Več mesecev ni zvedel o nji ne bene vesti, čeprav je napenjal vse sile, da bi jo zopet našel.

— Lagala je. Noben Mac Pherson, stari polkovnik indijske vojske, ni imel dvorca v Yorkshiru, niti ke drugje v Angliji in tudi nihče ni poznal drežestne žene, ki se je bil Sancerre do ušes zaljublil v njo.

— Pridno je prebral vse angleške liste in nekega jutra je opazil v njih Phyllisino sliko. Pisala se je v resnici Mary Morton. Že šest let je živela pod raznimi imeni, vedno da bi mu bila povedala, vzrok svjče odločitve. Več mesecev ni zvedel o nji ne bene vesti, čeprav je napenjal vse sile, da bi jo zopet našel.

— Lagala je. Noben Mac Pherson, stari polkovnik indijske vojske, ni imel dvorca v Yorkshiru, niti ke drugje v Angliji in tudi nihče ni poznal drežestne žene, ki se je bil Sancerre do ušes zaljublil v njo.

— Pridno je prebral vse angleške liste in nekega jutra je opazil v njih Phyllisino sliko. Pisala se je v resnici Mary Morton. Že šest let je živela pod raznimi imeni, vedno da bi mu bila povedala, vzrok svjče odločitve. Več mesecev ni zvedel o nji ne bene vesti, čeprav je napenjal vse sile, da bi jo zopet našel.

— Lagala je. Noben Mac Pherson, stari polkovnik indijske vojske, ni imel dvorca v Yorkshiru, niti ke drugje v Angliji in tudi nihče ni poznal drežestne žene, ki se je bil Sancerre do ušes zaljublil v njo.

— Pridno je prebral vse angleške liste in nekega jutra je opazil v njih Phyllisino sliko. Pisala se je v resnici Mary Morton. Že šest let je živela pod raznimi imeni, vedno da bi mu bila povedala, vzrok svjče odločitve. Več mesecev ni zvedel o nji ne bene vesti, čeprav je napenjal vse sile, da bi jo zopet našel.

— Lagala je. Noben Mac Pherson, stari polkovnik indijske vojske, ni imel dvorca v Yorkshiru, niti ke drugje v Angliji in tudi nihče ni poznal drežestne žene, ki se je bil Sancerre do ušes zaljublil v njo.

— Pridno je prebral vse angleške liste in nekega jutra je opazil v njih Phyllisino sliko. Pisala se je v resnici Mary Morton. Že šest let je živela pod raznimi imeni, vedno da bi mu bila povedala,

Velik razmah Mandžukua

Lepo in naglo se razvija zlasti industrija te mlade države

Vladar Mandžukua Pu-Yi

Mandžurija, ki se razprostira severno od Koreje in zaliva Liatung do reke Amur, je bila skozi stoletja torišče notranje in zunanje političnih in gospodarskih trenj, dokler ni bila 1. marca 1932 ustanovljena samostojna država Mandžukuo. To je pomenilo konec križanja interesov v deželi Daljnega vzhoda. Mlada država se je naslonila na Japonsko in sodeluje tesno z njo že od prvega dne ustanovitve. Njen kulturni zlasti pa gospodarski razvoj in napredek je naravnost presenetljiv.

Skušnje so pokazale, kako pravilna in posrečena je bila jasna ureditev konfliktov, zaradi katerih je ta del Vzhodne Azije tako trpel. Iz prestolnice Mandžukua, Hsingkinga se vodi zdaj stroga, smotrna gospodarska in kolonizacijska politika. Potrebna je tembolj, ker Mandžukuo ni v sebi mirujoča zemljepisna enota, temveč iz velikih naravnih območij izrezana dežela. Z veliko osrednjo nižino in pogorjem okrog nje je ta politični prostor enotnejši od mnogih drugih državnih tvorov, zlasti še zato, ker tvori v rasnem pogledu celoto. Mandžukuo meri okrog 1.100.000 km² in spada torej med velike države, prebivalcev ima pa samo okrog 45 milijonov.

Gospodarstvo Mandžukua se je v zadnjih desetih letih silno razmahnilo. Načrte v po-

gledu industrializacije je seveda znatno olajšalo bogastvo surovin. Mandžukuo ima mnogo premoga, železnih rud, srebra, bakra, svinca, magnezita in tudi zlata. Važno je zlasti, da so največji rudniki železa v bližini premogovnikov. Poleg tega so pa glavni rudniki v bližini velike južne železniške proge. Poleg glavnih železnic so važni rudniki in premogovniki tudi v pokrajnah daleč od morja, tako da je omogočen razvoj industrije v notranjosti države. Izkoriščanje naravnih bogastev Mandžukua se je pričelo šele z zgraditvijo vzhodne kitajske železnice, ki je morala bolj ali manj prisiljena kriti lastno potrebo po premogu na mestu samem. Ze pred ustanovitvijo nove države, ko so se križali tu še ruski in japonski interesi, so znašale japonske investicije v Mandžuriji 1.6 milijarde jen. Do konca leta 1939 so pa narasle že na dobre 3 milijarde in tudi v zadnjih letih so se znatno povečale. V Mandžukuu deluje zdaj okrog 3000 japonskih tvrdk in vendar je ta mlada država šele na začetku svojega industrijskega razvoja in razmaha.

Izkoriščanje premogovnikov je prevzela v glavnem južnomandžurska železniška družba. Središče bogatih ležišč premoga je vzhodno od Mugdena ob Hunhu ležeče mesto Fušun. Ležišča premoga segajo tu v dolžino nad 100 in v širino nad 2 km. Od 40 do 100 m debele plasti segajo tako blizu površine zemlje, da zadostujejo tu po večini dnevnimi kopl. Samo ta ležišča dajejo letno okrog 10 milijonov ton prvotnega premoga. Za industrijske, bodočost Mandžukua, zlasti za razvoj težke industrije, so velikega pomena ležišča železne rude, ki jo pridelujejo večinoma južno in vzhodno od Mugdena, zlasti pri Anšanu ter nekaterih okrajih ob železniških progah Mugden—Dajiren in Mugden—Antung.

Mugden in Anšan sta se v zvezi z industrijskim razmahom v sosednjih okrajih naglo razvila. Mugden bo kmalu štel 1.000.000 prebivalcev, Anšan pa jih šteje 250.000. V kratkem začno graditi velik prekop, ki bo vezal te dve industrijski mesti neposredno z morjem. Za sedaj morajo prevajati vse tovar po železnici iz Mugdena v Dajiran ali Antung. Prekop bo držal v ravni jugozapadni črti od Mugdena v dolžini 100 km do Anšana in še dalje v dolžini 100 km do zaliva Liatung, in sicer do pristanišča Lingkov, ki bo znatno razširjeno in modernizirano.

Zlato od Midasa do naših dni

Združene države imajo zdaj približno 80% vsega zlata na svetu

Med komičnimi figurami antičnega pravljničnega sveta našletimo na eno, ki je posebno zasenčena s prokletvom in smešnostjo. To je kralj Midas, Gordijev sin, ki mu je bilo muhasto božanstvo izpolnilo željo, da se izpremenilo v zlato vse, česar se je dotaknil. Če tudi ni bil morda to edini vzrok, da so mu na Apollonov mišljaj zrasla oslovskata ušesa, jih je vendar zaslužil že s svojim pohleptom po zlato. Od klasičnega starega veka je postal Midas simbol gnozne samoprepare, pohlepa in požreznosti.

Od kod je prišel pohlep po zlato na človeka? Tu ni odločalo samo vnočevanje blesteče kovine, torej ne samo pohlep po denarju. Mikavnost zlata leži globlje. Zlato je namreč najbolj prikladno za izdelovanje nakita, ker ostane vedno lepo blesteče, poleg tega je pa razmeroma redko. In v tem tiči vzrok, da je zavzelo vedno mesto med kovinami. Zato pa ni bil v vsi naših pota valde Zlatniki niso mogli nikoli kriti vsega plačilnega prometa, temveč so si morali ljudje pomagati tudi z drugimi plačilnimi sredstvi, prvotno z novčiči iz manj dragih kovin, pozneje pa tudi s papirnatim denarjem.

Svoj posebni pomen kot podlaga valute je dobilo zlato šele z določbo, da se mora ves papirnat denar v obtoku na zahtevo zamenjati z zlatom. S tem je bil ustvarjen pojem stabilnosti, in vse države z zlato valuto so po tem stremele za edinim ciljem, da bi nakupičile v svojih blaginjah čim več blaga, da bi bile tako zavarovane proti preveč pričakovanim zahtevam po zamenjavi papirnatega denarja z zlatom. Toda izkušnje so pokazale, da je bila storjena pri tem napaka. To se je lepo pokazalo zlasti med prvo svetovno vojno in v nji sledečih inflacijah. Delo kot edina resnična vrednota se je moralo zamakniti verižništvu. Nastale so obupne razmere in prizadeti narodi so spoznali potrebo čimprej rešiti se zlata kot podlaga valute. Zlato valuto je opustila celo Anglija.

Prva svetovna vojna je še bolj utrdila prepričanje, kako nevarno je zgraditi do-

spodarstvo države na zlato podlagi. Med sedanjo vojno odnosi že pred njo je začelo zlato odtekati v Ameriko. Med zlomom Francije je bilo odpeljanega z neko vojno ladjo do 240 milijonov funtov francoskega zlata na otok Martinique. Tam naj bi bilo varno pred vojno viхро. Toda nedavno je bila ta francoska zlata rezerva prepeljana v Fort Knox v Združenih državah, kjer hranijo v podzemnih tresorih približno 80% vsega zlata, kar ga premore svet. Tako ogromnih zalog zlata ni imela še nobena država, kakor jih ima zdaj Amerika.

Eden najbolj čudnih pojavov v zgodovini zlata je ta, da še nikomur ni prineslo sreče. Pomislimo samo na tisoče in tisoče iskavcev zlata, ki so žrtvovali vse svoje premoženje, mnogi pa tudi zdravje in življenje, a končno so doživeli razočaranje, če jih že ni doletela tragična smrt daleč od doma, kjer so postali žrtve pohlepa po zlato. Ples okrog zlatega teleta so morali plačati že milijoni ljudi z glavou. Čudno je tudi, da je postalo pridobivanje zlata iz rudnikov tako neproduktivno, da zaradi visokih stroškov, komaj še kaže ločiti se tega posla. To se vidi zlasti v Južni Afriki, ki je navzlic omejitvam v pogledu pridobivanja zlata še vedno prva na svetu. V južni Afriki pridobivajo iz leta 1933. 29% vsega zlata. Drugo mesto po pridobivanju zlata zavzema Rusija s 13.2, za njo Združene države z 12.3, potem Kanada z 11.2%, nji pa slede Japonska in Srednja Amerika.

Na vprašanje, kako je mogla Amerika nakupičiti toliko zlata, nam odgovore zmešnjave v gospodarskem življenju sveta, povzročene po prvi svetovni vojni. Amerika je postala nasenkraj največji upnik, kar jih pozna zgodovina človeštva. Dolžniki — vse v prvo svetovno vojno zapletene države, razen Rusije, ki je vojne dolgove iztaknomaletala — so ji plačevale obresti in dolgove večinoma v zlato. Zato niti ni bil potreben poseben politični pritisk.

Zlato je bilo edina »roba«, ki se je smela še nedavno uvajati v Združene države

neomajnena. Ze to je bila njegova naravna prednost pred vsami drugimi gospodarskimi proizvodi. In tako so narasle zaloge zlata v Ameriki od 13 milijard dolarjev leta 1938 na 127 milijard ob koncu lanskega leta. Angleška banka, ki je bila po zalozah zlata prej drugi najbogatejši delnarni zavod na svetu, ga ima zdaj zelo malo, ker je šla večina zlata tudi iz Anglie v Ameriko.

Inozemski delavci v Nemčiji

Pristojne nemške oblasti so objavile podatke o delavstvu, zaposlenem v nemški industriji. Navzlic večjim zahtevam vojne in dolgotrajajoči vojni, je število delovnih moči v Nemčiji stalno naraslo. Med prvo svetovno vojno je število delovnih moči v Nemčiji neprestano padalo. Zdaj pa pošiljajo evropski narodi Nemčiji delavce, da jih zaposlijo v vojni industriji. Kako daleč gre to je razvidno iz statističnih podatkov o zaposlitvi inozemskih delavcev v nemški industriji.

Ob začetku vojne je bilo v Nemčiji samo okrog 500.000 nemških delavcev. Do letošnjega leta je pa naraslo njih število na 12.100.000. Pri tem so všteti tudi vojni ujetniki toda samo tisti, ki prebivajo v mejah predvojnne Nemčije. Do konca aprila 1943. je bilo zaposlenih v vojni industriji 5.300.000 inozemskih delavcev, lani 4.100.000, predlanskim pa 1.300.000. V nemškem kmetijstvu je zaposlenih okrog 4.500.000 inozemskih delavcev, drugi so pa zaposleni v rudarstvu, organizaciji Todt in legiji Speer.

Vojak in tobak

Sloveče vojskovodje si je težko misliti brez pipe. Kaj so zanesli v Evropo vojaki in še je med njimi najbolj razširjena. V začetku prve svetovne vojne, ko preskrba vojaštva s tobakom še ni bila dobro organizirana, se je večkrat pripetilo, da so vojaki v najhujših bitkah izrazili željo, da bi poslali na bojišče cigarete ali cigare. Kdor je bil kdaj na bojišču, zlasti kdor ve kaj se pravi hud topniški ogenj ali bombardiranje, bo tudi razumel, da je vojaku zelo težko brez tobaka.

Zdaj dobivajo vojaki vseh armad tobak stalno kakor vsakdanjo hrano, v strogo določenih obrokih. Toda vedno ni bilo tako. Med vojno 1870-71. so dobivali nemški vojaki cigare in tobak kar s pošto. Vojaška uprava je odredila, da je dobil vsak vojak nemške armade v Franciji dnevno pet cigar. Toda do začetka prve svetovne vojne so na to že zopet pozabili in vojaki v začetku niso redno dobivali tobaka. Šele pozneje, ko se je izkazalo, da jim je tobak skoraj tako nujno potreben, kakor kruh, so začeli redno dobivati cigare in cigarete. Tudi v sedanji vojni spada tobak k redni preskrbi vojakov na bojišču.

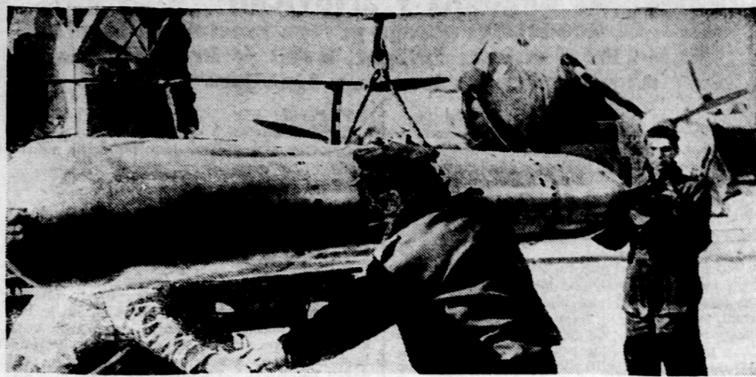
Razmah španskega ladjedelništva

Španske ladjedelnice so bile lani polno zaposlene. Razmah ladjedelništva v Španiji je vedno večji. Odslej bodo izdelovale španske ladjedelnice tudi ribiške in druge manjši ladje. Španski Narodni zavod za industrijo je izdelal lani obširen program tudi za ladjedelništvo. Znano ladjedelniško podjetje El Cano je dobilo naročilo za štiri prekmorske parnike, štiri petrolejske ladje in dve posebni ladji za promet z Afriko. Stroški bodo znašali 678 milijonov pezet. Lani je dal Narodni zavod naročilo za 18 trgovinskih ladjak skupno tonažo 70.000 ton. Gradbeni stroški bodo znašali 318.8 milijonov pezet.

Lastovke se že pripravljajo na pot

Lastovke že postajajo nemirne, v njih se oglašajo skrivnostni, prastari gon. Vidimo jih kako se zbirajo proti večeru v manjših jatah, kako posedajo po brzovajnih in telefonskih žicah, kako švigajo po zraku nemirne, sledeč svojemu notranjemu glasu. Človek bi mislil, da tekmujejo med seboj tako naglo režejo zrak. Toda v resnici gre samo za pripravo na dolgo pot tja doli v južno Afriko do Madagaskarja, kjer vsako leto prezimujejo. Večji del leta preživijo lastovke tam. Njihova prava domovina je pa pri nas, tam kjer so se zvalile, kjer imajo svoja gnezda.

V prvih dneh avgusta nas lastovke vsako leto zapuste. Ko v Evropi še ni bilo nobenega človeka, ko sta kraljevala pod palmami tropskih in subtropskih pokrajin samo slon in evropski nosorog, so že švigale po zraku lastovke. O tem pričajo okamenine. Med svojevrstne teorije o ptihah selivkah spada tudi ta, da žene naravnih gon lastovke čez toliko stopinj zemlje-

Naravna letalskega torpeda, da bi mogel aparat odleteti takoj po alarmu

pisne širine južno od Ekvatorja, za kolikor stopinj severno od Ekvatorja žive in gnezdiyo te ljubke ptice. Samo še nekaj dni bomo slišali njihove glasove, ki so drugim krilatcem znak za začetek konca velike poletne poslovljne simfonije našega ptičjega kraljestva.

Madžarska pšpešuje pridelovanje sladkorne pese in tobaka

Madžarska vlada je izdala letos zelo zgodaj navodila o obveznem pridelovanju industrijskih rastlin v kmetijstvu. Predpisi, nanašajoči se na gospodarstvo 1943-44. odgovarjajo v splošnem dosedanjim. Vsak kmetovalec, ki ima nad 15 katastralnih oralov zemlje, mora pridelovati industrijske rastline na 7% svojega polja. Za ricinus je bila predpisana površina nekoliko skrbena zaradi dobrega semena, ki je zdaj na razpolago. Pač je bila pa povečana površina za sladkorno peso in tobak. Kmetovalec, ki ima nad 300 oralov rodovitne zemlje, jo mora zasejati s sladkorno peso 2%. Kmetovalci, ki imajo nad 1000 oralov rodovitne zemlje morajo pa zasadiati s tobakom en oral.

Muslimansko romanje brez velblodov

Verni muslimani, ki so vsako leto romali iz Sirije v Palestino v sveto mesto Mekko, tudi čutijo posledice vojne. Prejšnja leta so romali udobno na hrbtih velblodov, zdaj jim je pa to onemogočeno. Pot je dolga in čepav so velblodi v pravi pomeni besede sladje pustinja, rabijo vendar nekaj hrane in vode. Ker pa sedaj ni na razpolago motoriziranih prevoznih sredstev, da bi bila dolga pot do

Mekke vsaj za silo preskrbljena s krmo in vodo, nimajo muslimanski verniki za svoje romanje več na razpolago velblodov. Peš pa najbrže ne bodo romali, vsaj mnogi ne, ker je pot predolga in prenaporna.

Angliji primanjkuje prašičev

»Times« procajo, da je nazadoval uvoz krme v Anglijo od 8,5 milijonov ton pred vojno na 1,3 milijone leta 1942-43. Posledica tega je bila, da se je število goveje živine občutno skrbilo. Isto velja za prašiče, ki se je njih število skrbilo za dobro pravoico, namreč za nad 2 milijona. Stalo ovac se je skrbilo samo za 17.8%, toda pred vojno je imela Anglija s severno Irsko blizu 27 milijonov ovac, tako da je nazadoval njih število za 5 milijonov. Tudi število perutnine se je znižalo za 24.2%.

Čuden spaček

V občinski bolnici v Harsovi v severni Dobrudži je porodila Stana Ithjanova čudno spačenega otroka. Od nog do prsnega koša je otrokovo telesce povsem normalno, iz prsnega koša mu pa rasto štiri roke. Poleg tega ima spaček dve glavi, ki kažeta vse znake normalne človeške glave. Vprašanje je seveda, če bo ostal ta spaček pri življenju.

Dobra sadna letina v Rumuniji

Po zadnji cenitvi pričakujejo v Rumuniji letos zelo dobro sadno letino. Rumunija ima 25 tovarn za konzerve, in te bodo zadostovale za pridelavo sadja v marmelado, kompot in sadne sokke. Rumunija bo imela letos na razpolago okrog 400 vagonov sadnih sokov.

Križanka št. 106

1	2	3	4	5	6
7		8			
	9				10
11	12			13	
	14			15	
16				17	
18		19			20
		21			22
	23			24	
25				26	
27			28		29
30		31			
		32			33
34	35				36
37				38	
39				40	

Besede pomenijo:
Vodoravno: 1. polom, 4. zlog, 6. silva, 8. ej, 10. Ural, 11. osel, 12. Er, 13. čeber, 16. Aron, 17. omilka, 20. Ararat, 23. imenik, 26. para, 27. ogolitev, 28. rosa, 29. otoček, 31. etapen, 33. ponos, 35. Orel, 36. enaška, 39. as, 40. Ezop, 41. Jošt, 42. ah, 43. salam, 44. isti, 45. Azana.
Navpično: 1. peč, 2. oje, 3. Mura, 4. zlatokop, 5. gonitelj, 6. slon, 7. nek, 8. arc, 14. baron, 15. Erato, 18. miren, 19. škona, 21. roč, 22. age, 24. met, 25. Eva, 30. osem, 32. peta, 33. pas, 34. oša, 37. kan, 38. oba.

P. G. WODEHOUSE:

Mala Pepita

Humorističen roman

Kakor bi trenil, sem imel prste na električnem stikalu, in soba se je pogreznila v temo.

Ob vratih je bil stol. Zgrabil sem ga in ga zalučil v tisto stran, kjer je stal Buck; nato sem zadenski odskočil, odprl vrata, jih silovito zaloputnil in zbežal.

Bežal pa nisem brez cilja, kajti namenjen sem bil v pisarno. Ta je ležala, kakor sem že povedal, v prvem nadstropju, in okno ji je gledalo na pas trate, ki je segal do gozda. Padec iz take višine bi bil morda neprijeten, a spomnil sem se, da je nedaleč od okna pričvrščena k zidu žlezna cev; vsehako pa je bil moj položaj tak, da me nekaj bunk ali prask ni smelo ostrašiti. Prav nič si nisem prikrival, da sem v pretetih škripcih. Tisti mah, ko bi Buck končal svoj obhod po hiši in se prepričal, da Ogdena ni, je bilo zanesljivo pričakovati, da bo umaknil zaščito, ki mi jo je zdaj že izkazoval, ker me je potrebovalo za vodnika; potem se je morala vsa jeza razočaranih razbojnikov obrniti proti meni, in težko je bilo misliti, da bi jih ozirni na lastno varnost udržali, če je kdaj kak človek jasno videl,

22 kaj ga čaka, sem videl v tistem trenutku jaz. Edina možnost rešitve je bila zame ta, da se spustim na trato in prhnem v gozd, kjer je bilo zaradi teme vsako zasledovanje nemogoče.

To je bilo treba storiti v nekaj sekundah, kajti računam sem, da ne bo trajalo dalj ko toliko, pa bo Buck preskočil stol, ki sem mu ga bil vrigel pod nogo, in odprl vrata.

Moje mnenje je bilo docela pravilno: baš tisti mah, ko sem stopil v pisarno, sem slišal, kako so se vrata sobe gospoda Abneya na stežaj odprla, in takoj za tem se je razleglo po vsej hiši vpitje in topot čevljev po golem tlaku. Iz pritličja so se oglašali drugi, vprašujoči kriki. Buckova tovariša sta mu očitno hotela priti na pomoč, a bila sta presebenečena in zmedena in nista vedela kaj storiti. Brez dovoljenja nista hotela zapustiti postojank, Buck pa je med svojim kričanjem spet in spet butal in ropotal sem ter tja, tako da ga nista mogla razumeti, kaj hoče.

Preden so se utegnili znajti, sem bil že v pisarni. Zaklenil sem vrata za seboj in planil k oknu. Tedajci je nekdo poskusil odpreti vrata. Slišal sem ga, kako je srdito stresal kljuko. Razjarjeni glasovi so nekaj kričali. Brca z nogo je razklala eno izmed polnil, in vrata so se jela dvigati s tečajev.

Tedaj se je menda prvic v mojem življenju zgodilo, da me je pograbila panika, slepi strah, ki uničuje vsakršno razsodnost. Z občutkom, da sem razcepljen v dvoje, sem gledal samega sebe, kako z

obtočenimi in razbolelimi prsti stresam okno, ki se noče odpreti.

XIII.

Kdor sedi v naslanjaču ter mirno in zložno pretresa kak položaj, se mu ni treba mnogo meniti za to, kako vplivata naglica in razburjenje na človekovo duha. Tak človek je hladen kritik in tako rekoč odtrgan od živnega dejanja. Zato lahko jasno vidi, kaj bi se bilo v kakem slučaju moralo storiti ali s katerimi preprostimi sredstvi bi se bila dala preprečiti katastrofa.

Tako bi bil kritik tudi hitro našel izhod iz moje stiske v tistem trenutku. Saj je šlo v resnici za nekaj izredno preprostega; le jaz sem bil izgubil glavo in za hip prenehal biti razumno bitje. Rešila me je torej le sreča, ne pa prisotnost duha. Med tem, ko so se vrata po skrajnem odporu sesipala pod breami napadalcev, ki so prihajali od zunaj, so moji prsti, ki so drsali po okenskem okviru, zadeli ob spodnji zapah; tedaj sem spoznal, zakaj nisem mogel odpreti.

Vzdignil sem zapah in odprl okno. V sobo je planil leden veter, ki je prinesel s seboj oblak snežink. Vzpel sem se na okensko polico, prav tisti mah, ko je vresk in polom za mojim hrbtom naznanil, da so vrata odnehala.

Sneg, ki je ležal na polici, mi je premakal kolena, ko sem se spuščal ven in se pripravljal, da bi odskočil. V sobi se je začel glušeč vzbuh, in hkratu me je nekaj takisto čudno udarilo v ramo, kakor bi se me dotaknilo razbeljeno železo. Od bolečine sem zavpil, izgubil ravnotežje in padel.

K sreči je rasel baš pod oknom lavorjev grm, ki mi je rešil življenje. Na ta grm sem padel, tako da bi se bil gotovo polomil roke in noge, ko bi bil udaril ob gola tla. Kakor bi trenil, sem se pobral, pretresen, potolečen, opraskan in razburjen tako, kakor še nikoli v svojem življenju. Misel na beg, ki me je še trenutek prej vsega obsedala, je bila izginila. Kar prekipaval sem od bojevitosti. Spominjam se, da sem se obrnil kvišku in grozeče mahal s stisnjeno pestjo proti oknu, med tem ko so se mi na obrazu in za vratom snežinke tajale v ledenomrzle potocke. Dva izmed zasledovalcev sta se sklanjala skozi okno, a tretji jima je zdaj pa zdaj pogledal izza hrba, kakor človek nizke postave, ki skuša videti množiči čez glave. Jaz pa, namesto da bi bil vesel, ker sem bil odnesel pete, sem čutil samo obžalovanje in togoto, ker nisem mogel neutegoma planiti po njih.

Nič ni kazalo, da bi se mislili spustiti za menoj po nagli, a nelahki poti, ki sem jo bil ubral. Bilo je, kakor da nečesa čakajo. In res sem kmalu videl, za kaj gre. S tiste strani, kjer so bila hišna vrata, sem začul nagli topot nekoga, ki je tekel; nato je postal ta hrup mahoma bolj zamolkel in pridružen; po tem sem uganil, da je tisti človek pridiral v posuti drevored in odtod na trato. Hitro sem se za nekaj korakov umaknil in počakal.

Tema je bila skoraj popolna, in ni se bilo bati, da bi me videl. Sicer sem pa stal tako, da nedoločna svetloba, ki je prihajala skozi okno, ni padala po meni.